

สูบ อภิปรายผลและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างบทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "การสุนัขลังค์ไส้ในหมู" ทางหน้าห้อง "สำหรับนักศึกษาพยาบาลระดับอนุปริญญา โดยมองเห็นความสำคัญของการพยาบาล เรื่องนักศึกษาพยาบาลและประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้ป่วยที่ได้รับการทำผ่าตัด ครอบคลุมไปถึง ไกด์สิกษา เกี่ยวกับเนื้อหาเรื่องนี้โดยละเอียด พร้อมกับศึกษาประวัติความเป็นมา เทคนิคการ สร้าง และวิธีใช้คอมพิวเตอร์ประยุกต์นั้น ๆ ของบทเรียนแบบโปรแกรม เพื่อเป็นพื้นฐานในการ สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมเพื่อสนับสนุนความเกณฑ์มาตรฐาน ๙๐/๙๐ และมีวัตถุประสงค์เพื่อ จดจำบทเรียนแบบโปรแกรมไปใช้แก่ผู้ที่ศึกษาด้านการศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับการขาดแคลนคุณ หรือ ใช้ช่องเสริมแก้ไขศักยภาพเรียน หรือขาดเรียน รวมทั้งส่งเสริมความรู้ เกี่ยวกับการสร้างบท- เรียนแบบโปรแกรมให้แพร่หลาย อันจะเป็นการกระตุ้นให้มีการนำเทคโนโลยีไปใช้ ฯ nanoparticle การหัวข้อการเรียนการสอนพยาบาลให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ก詢มคัวบ่ำงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาเพยานาลอกชนบท 1 ระดับอนุปริญญา และเพียงเท่าระดับอนุปริญญา จากวิทยาลัยเพยานาลสภากาชาดไทย โรงเรียนเพยานาลผุกครรภ และอนามัยกองทัพฯ และคณะเพยานาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ชั้นตอนตามลำดับคัน

แบบ 1:1 (แบบเดียว) ให้รัฐเลือกนักศึกษาที่มีระดับการศึกษากำลังปานกลาง และสูง โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของแต่ละราย ต่อไปนี้ คือคะแนนที่กำหนดไว้ 2520 ระดับปานกลาง จัดทำให้หลังตัวอย่างแบบ 2:
สภากาชาดไทย เริ่มนับจากนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับปานกลาง โดยให้ทำแบบสอบถามเรียนบทเรียน แล้วจึงให้เรียนบทเรียนแบบโปรแกรมแล้วทำแบบสอบถามอีกรอบหนึ่ง เมื่อเรียนจบ ส่วนนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูงก็ปฏิบัติเช่นเดียวกัน และก่อนที่จะให้นักศึกษาคนที่ 2 และนักศึกษาคนที่ 3 ทำแบบสอบถาม และเรียนบทเรียน จะได้ปรับปูนแก้ไขบทเรียนให้เข้ากับครอง

แบบ 1:10 (แบบกลุ่ม) ใช้ชี้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลากจากจำนวนนักศึกษา 10 คน จากโรงเรียนพยาบาลดุงครรภ์และอนาคตของทั้งหมด และดำเนินการทดลองหานองเชิงวันกับแบบ 1:1

แบบ 1:100 (แบบสณาณ) ใช้ชี้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลากจากจำนวนนักศึกษา 65 คน จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และดำเนินการทดลองโดยให้ทำแบบสอบถามเรียนแล้วให้เรียนบทเรียนแบบโปรแกรมเมื่อเสร็จแล้วให้ทำแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 78 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การสูนดังล้ำใส่ไข่หางหนาทอง" ซึ่งมีจำนวนห้องแมก 128 กรอบ 186 คำตอน และแบบสอบถามและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมจำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีระดับความยากอยู่ระหว่าง .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 24 ข้อ รวมกับข้อสอบถามข้อที่มีคุณภาพใกล้เคียงและจำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อให้ครอบคลุมวัสดุประสงค์ที่กำหนดไว้อีก 6 ข้อ โดยปรับปูนให้เข้ากัน รวมเป็นแบบสอบถามที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ ไน่ได้เครื่องมือนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเลือกไว้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามลำดับ และวน返ข้อมูลที่ได้จากการทดลองแบบสณาณ มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 รวมทั้งหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทำแบบสอบถามเรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมที่ระดับความมั่นคงสำคัญทางสถิติที่ .01

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยปรากฏว่าบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การสูนดังล้ำใส่ไข่หางหนาทอง" ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็น 99.06/90.30 หมายความว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักศึกษาทำบทเรียนได้ถูกต้อง และค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละกรอบที่นักศึกษาตอบໄคถูกต้อง เป็นร้อยละ 99.06 และคะแนนจากแบบสอบถาม เรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 90.30 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และ จะเห็นว่าบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

และจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนในการทำแบบสอบถาม เรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมปีแรกนั้นปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมาใหม่ในครั้งนี้เรียนมีความรู้ เมื่อชั้นอย่างแท้จริง แต่เรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นมาใหม่ในครั้งที่แล้วไม่มีความรู้ เมื่อชั้นอย่างแท้จริง แสดงว่าผลการวิจัยครั้งนี้สนองสมมติฐานที่ทั้ง 2 ข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง "การสุ่มลางลำไส้ใหญ่ทางหน้าท้อง" สำหรับนักศึกษาพยาบาลระดับอนุปริญญาที่สร้างขึ้นนี้ เมื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพแล้วผลปรากฏว่า มีประสิทธิภาพ 99.06/90.30 และคะแนนในการทำแบบสอบถามเรียนและหลังเรียนแบบโปรแกรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. บทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน การสอนวิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ คลอดอสโทเมีย และการสุ่มลางได้
2. บุคคลากรทางการศึกษาพยาบาล มีความสนใจ ศรีบุญในการส่งเสริม สนับสนุน และสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมให้แพร่หลายยิ่งขึ้น
3. นักศึกษาพยาบาลมีความสนใจ กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ด้วยวิธีใหม่ที่แตกต่างไป จากการสอนของครู

ขอเสนอแนะ

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารทางการศึกษาพยาบาลฯ ฯ และอาจารย์พยาบาลใน อันที่จะนำไปเป็นแนวทางในการพิจารณา ปรับปรุงการศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับก้านการเรียนการสอน ให้คุ้มค่า ลดความซ้ำซ้อน ใจจะวิจัยค้านนี้ต่อไป จึงมีขอเสนอแนะดังนี้

1. เนื้อหาที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมควรจะมีความยาวพอเหมาะ ไม่นานเกินไป เพราะถ้าเนื้อหาของบทเรียนยาวเกินไป จะทำให้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบใจเรียนได้

2. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถมองเห็นสภาพการณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณีที่เป็นการสอนเกี่ยวกับวิธีการพยาบาลครัวจั๊ห์เป็นโปรแกรม สไลด์-เทป
3. ควรส่งเสริมให้มีการนำห้องเรียนแบบโปรแกรมมาใช้ในการศึกษาพยาบาล เพื่อใช้เนื้อหา ทบทวนความรู้ หรือเรียนซ้อมเสริมความคุ้มครอง อันจะเป็นการช่วยให้การเรียนการสอนในวิชาการพยาบาลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. การนำห้องเรียนแบบโปรแกรมไปใช้ ควรจะต้องมีน้ำใจว่า นักศึกษาเข้าใจวิธีเรียนจากบทเรียนแบบโปรแกรมอย่างแย่แล้ว โดยเน้นถึงการอ่านกรอบทุกกรอบให้เข้าใจ ระหว่างกรอบหนึ่งกรอบใดไม่ได้ เพราะจากการทดลองผู้วิจัยพบว่า นักศึกษามาบางคนไม่ตั้งใจ อ่านกรอบที่ไม่มีแม้แต่ฝึกปฏิบัติ ทำให้เนื้อหาวิชาที่เรียนไม่มีความต่อเนื่อง ทำให้เรียนกรอบหลัง ๆ ไม่เข้าใจ ผลกระทบของการเรียนไม่ได้ลดลงเท่าที่ควร
5. ควรให้มีการวิจัยเบรเยนเพื่อบรรลุประสิทธิภาพของ การสอนโดยใช้ห้องเรียนแบบโปรแกรมกับการสอนโดยวิธีอื่นว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และมีผลคือผลเสียอย่างไรบ้าง
6. 在การทดลองการใช้พัฒนาตึงความพร้อมของผู้เรียน ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ และความเหมาะสม ของนักศึกษาทุกๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการทดลอง